

b) Thời gian sử dụng :

Áo mưa, áo bông, vải bạt, bi-đông cứ 3 năm được xét cấp lại một lần, giầy đi rừng 1 năm được xét cấp lại một lần. Tuy nhiên, mỗi cán bộ, nhân viên khi được trang bị phải nêu cao tinh thần giữ gìn của công để dụng cụ được sử dụng dài hơn; khi đã hết thời gian sử dụng mà không còn dùng được nữa thì sẽ mang cái cũ để đổi lấy cái mới.

Các trang bị về nghiệp vụ thì không quy định thời gian sử dụng mà tùy theo yêu cầu công tác mà mua sắm cho hợp lý, trên tinh thần hết sức tiết kiệm, cần đến đâu mua đến đấy.

III. CÁC CHẾ ĐỘ KHÁC

Chế độ phụ cấp đi đường, bồi dưỡng khi ốm đau thì hành theo thông tư số 14-TT/LB ngày 11-3-1960 của Liên bộ Nội vụ — Lao động — Tài chính và phụ cấp khu vực thì hành theo thông tư số 16-LB/TT ngày 11-7-1960 của Liên bộ Lao động — Nội vụ.

IV. ĐIỀU KHOẢN THI HÀNH

Thông tư này áp dụng cho các cán bộ, nhân viên làm công tác thu mua dược liệu ở các huyện, các tỉnh và quốc doanh dược liệu cấp I mà thường xuyên lưu động ở các vùng rẻo cao miền núi, kể cả cán bộ, nhân viên làm công tác sưu tầm dược liệu ở Viện dược liệu.

Mọi khoản tiền chi phí để mua sắm trang bị bảo hộ lao động và nghiệp vụ cho cán bộ, nhân viên làm công tác thu mua dược liệu này, ghi vào phí lưu thông hàng hóa (phần thu mua). Riêng kinh phí chi mua sắm trang bị bảo hộ lao động cho cán bộ, nhân viên ở Viện dược liệu thì tính vào kinh phí sự nghiệp.

Quốc doanh dược phẩm các tỉnh có nhiệm vụ làm kế hoạch xin mua sắm cho cán bộ, nhân viên, báo cáo với ty y tế rồi trình Ủy ban hành chính tỉnh xét duyệt.

Quốc doanh dược liệu cấp I làm kế hoạch xin mua sắm cho cán bộ, nhân viên, báo cáo

với Cục phân phối được phê duyệt, riêng Viện dược liệu báo cáo với Bộ (Vụ kế hoạch tài vụ) xin xét duyệt.

Thông tư này có hiệu lực kể từ ngày ký ban hành.

Hà-nội, ngày 6 tháng 1 năm 1966

K.T. Bộ trưởng Bộ Y tế

Thứ trưởng

ĐINH THỊ CẦN

QUYẾT ĐỊNH số 121—BYT/QĐ ngày 7-2-1966 đổi tên bệnh viện Đ thành bệnh viện tinh thần.

BỘ TRƯỞNG BỘ Y TẾ

Căn cứ nghị định số 153-CP ngày 5 tháng 10 năm 1961 của Hội đồng Chính phủ quy định nhiệm vụ, quyền hạn và tổ chức bộ máy của Bộ Y tế ;

Căn cứ quyết định số 519-BYT/QĐ ngày 7 tháng 6 năm 1963 về việc thành lập bệnh viện Đ trực thuộc Bộ Y tế ;

Theo đề nghị của các ông Vụ trưởng Vụ phòng bệnh chữa bệnh, Vụ trưởng Vụ tổ chức cán bộ Bộ Y tế,

QUYẾT ĐỊNH

Điều 1. — Nay đổi tên Bệnh viện Đ (Thường-tín) thành Bệnh viện tinh thần.

Điều 2. — Nhiệm vụ của Bệnh viện tinh thần quy định như sau :

— Tổ chức khám bệnh điều trị ngoại trú cho bệnh nhân mắc bệnh tinh thần, kể cả cán bộ và nhân dân ;

— Thu dung điều trị bệnh nhân mắc bệnh tinh thần là cán bộ và nhân dân do các bệnh viện tinh giới thiệu về.

Chi tiết về nhiệm vụ sẽ do ông Vụ trưởng Vụ phòng bệnh chữa bệnh cùng ông Bệnh viện trưởng Bệnh viện tinh thần nghiên cứu quy định để thực hiện.

Điều 3. — Các văn bản quy định về tên gọi và nhiệm vụ của bệnh viện đã ban hành trước đây nếu trái với quyết định này đều bãi bỏ.

Điều 4. — Quyết định này có hiệu lực kể từ ngày ban hành.

Điều 5. — Các ông Chánh văn phòng, Vụ trưởng Vụ phòng bệnh chữa bệnh, Vụ trưởng Vụ tổ chức cán bộ Bộ Y tế, Bệnh viện trưởng Bệnh viện tinh thần chịu trách nhiệm thi hành quyết định này.

Hà-nội, ngày 7 tháng 2 năm 1966

K.T. Bộ trưởng Bộ Y tế

Thư trưởng
ĐINH THỊ CẦN

THÔNG TƯ số 15-BYT/TT ngày 2-5-1966
quy định chế độ bồi dưỡng cho cán bộ, nhân viên chuyên môn y tế làm công tác thường trực, và chế độ phụ cấp làm thêm giờ, làm đêm ở các cơ sở điều trị.

Kính gửi: Ủy ban hành chính tỉnh, thành phố trực thuộc trung ương, khu tự trị.

Các Sở, Ty y tế,

Các Viện, Bệnh viện trung ương,

Các Bộ và các cơ quan ngang Bộ.

Đề bồi dưỡng cho cán bộ, nhân viên làm việc ngoài giờ ở các cơ sở điều trị, trước đây Bộ Y tế đã ban hành thông tư số 1.022-BYT/TT ngày 15-9-1958 quy định tạm thời chế độ thường trực và làm thêm giờ tại các bệnh viện, bệnh xá, điều dưỡng đường ở trung ương và địa phương.

Hiện nay cả nước ta đang trong tình trạng có chiến tranh, trước yêu cầu của sự nghiệp cách mạng chống Mỹ cứu nước và xây dựng chủ nghĩa xã hội ở miền Bắc, các cơ sở điều trị từ trung ương đến địa phương đã sắp xếp lại tổ chức, sắp xếp lại cán bộ tăng cường cho tuyến

dưới, nhiều cán bộ, nhân viên của ngành đã nêu cao tinh thần tự lực cánh sinh, tiết kiệm công quỹ, làm việc không kể ngày, đêm để vừa làm nhiệm vụ săn sóc, phục vụ bệnh nhân đồng thời bảo đảm lực lượng sẵn sàng chiến đấu, đối phó kịp thời với tình hình cấp cứu chiến thương. Trong tình hình đó, chế độ thường trực và làm thêm giờ cần được sửa lại cho phù hợp với tình hình mới nhằm phát huy tinh thần cách mạng, ý thức tự lực cánh sinh bảo đảm tốt công tác điều trị, săn sóc bệnh nhân được thường xuyên, liên tục cả ngày, đêm đồng thời trong phạm vi có thể, cố gắng bồi dưỡng sức khỏe lâu dài cho cán bộ, nhân viên chuyên môn.

Căn cứ vào tinh thần chỉ thị số 75-TTg/CN ngày 30-6-1965 của Thủ tướng Chính phủ, sau khi được sự thỏa thuận của Bộ Lao động (công văn số 276-LB/TL ngày 19-3-1966), Bộ Y tế ra thông tư này quy định chế độ bồi dưỡng cho cán bộ, nhân viên chuyên môn làm công tác thường trực và chế độ phụ cấp làm thêm giờ, làm đêm ở các cơ sở điều trị như sau:

I. NGUYÊN TẮC TỔ CHỨC VÀ NHIỆM VỤ CÔNG TÁC THƯỜNG TRỰC

1. Các cơ sở điều trị có từ 10 giường bệnh trở lên, các nhà hộ sinh thị xã, khu phố, các phòng cấp cứu khu phố, thị trấn, thị xã nếu cần thiết thì bố trí người thường trực để săn sóc, cứu chữa bệnh nhân ngoài những giờ làm việc theo chế độ chung, nhằm phục vụ người bệnh được chu đáo, không kể ngày đêm.

2. Người thường trực ở các cơ sở nói trên chỉ bao gồm các cán bộ, nhân viên chuyên môn y tế từ hộ lý trở lên ở các khoa lâm sàng và phi lâm sàng. Người thường trực có trách nhiệm săn sóc, theo dõi, điều trị, cứu chữa bệnh nhân ngoài giờ làm việc theo chế độ, từ khi bắt đầu làm việc sáng hôm trước đến giờ làm việc sáng hôm sau.

3. Các cơ sở điều trị có từ 10 giường bệnh đến dưới 20 giường (đã được Ủy ban Kế hoạch Nhà nước duyệt) các phòng cấp cứu khu phố, thị trấn, thị xã nếu cần thiết chỉ nên bố trí một người thường trực.